

[Arne Christiansen.]

ning, forbrugerpolitik, produktudvikling og handelspolitik berører indenrigsministerens forslag også det politisk principielle spørgsmål om bemyndigelseslovgivning. Det er derfor med tilfredshed, at vi fra venstre noterer, at der i forslaget § 2 forudses et 17 mands udvalg, over for hvilket ministeren skal redegøre for mere betydende foranstaltninger. Jeg tillader mig at gå ud fra som givet, at eventuelle foranstaltninger vedrørende de aktuelle problemer, som har affødt dette lovforslag, hører til kategorien mere betydende.

Men lad det samtidig være sagt, at det efter min opfattelse vil være rigtigt og fornuftigt, som det også er påpeget af foregående ordførere, om dette udvalgs arbejdsområde bliver andet og mere end spørgsmålet om øldåser eller ej. Det skulle nemlig have påhæftet plakaten øldåseudvalget. Vi står her ved begyndelsen til en lovgivning, hvor dagens problem kun er en meget lille detalje i forureningsproblematikken, og et stående forurenings- eller, om man vil, antiforureningsudvalg forekommer i denne situation lige så betimeligt og nødvendigt som de øvrige af dette høje tings faste udvalg.

Med henblik på den kommende udvalgsbehandling af det foreliggende forslag vil jeg gerne slutte med at pege på spørgsmål, som det vil være naturligt at tage op til drøftelse og overvejelse i udvalget.

For det første vil jeg nævne, at såvel i England som i USA er man på det seneste begyndt at opsamle og opkøbe brugte øldåser med henblik på genanvendelse, f. eks. til metalletøj.

For det andet har man i USA, selv om man i flere stater nu overvejer forbud, først og fremmest et særdeles effektivt bødesystem, hvorefter man kan komme af med fra 50 til 500 dollars for blot at smide en øldåse eller en cigaretpakning ud ad et bilvindue.

For det tredje vil jeg endelig henvise til, at en så fremtrædende industrimand som direktør Nils Foss har peget på afgiftspolitik som regulerende faktor for direkte af-fald, altså f. eks. engangsemballage.

Der er således flere veje at gå for at nå det mål, som tilsigtes med lovforslaget, altså et bidrag til renholdelse af naturen, og jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til lovforslagets fortsatte behandling.

Stinus: Da mit partis ordfører i dette spørgsmål, hr. Valbak, er forhindret i at være til stede, er det faldet i min lod at føre ordet.

I åbningstalen bekræfter regeringen ligesom sidste år sin vilje til en omfattende og samordnet forureningsbekæmpelse. Af oplysninger, statsministeren gav i den skriftlige del, fremgår det, at vi inden for det kommende år kan forvente en række redegørelser fra forureningsrådet. Vi må da have lov til også at forvente en række initiativer som et resultat af de udredninger, vi får i hænde.

Det er klart, at vil vi bekæmpe røgen, støjen og møget, så må vi gå til røgens, støjens og møgets kilder. Desværre for os selv skaber vi hver dag nye kilder til forøgelse af forureningen, den æstetiske som, hvad der er værre, den sundhedsfarlige.

Ingen af forureningens kilder kan få lov til at være hellige køer. Alle må de undersøges, for at vi kan finde ud af omfanget af deres skadelige virkninger. Alle må undersøges for om muligt ad teknisk og anden vej at begrænse eller helst fjerne de skadelige virkninger, og derpå må vi vurdere de eventuelt nedbragte skadevirkninger sammenholdt med den nytte, kilden frembringer.

Industriens enorme udvikling er kilden til vor velstand, til den levestandard, vi har nået, men det er også industrien, der er en af vore store forureningskilder. Det er industrien og den nuværende teknologi, som selv eller ved sine produkter spyr røg ud over os og soder os til. Det er de samme kilder, som udgør truslen mod grundvand, vandløb og søer og truslen mod havene omkring os. Det er industrien og dens produkter, der påfører flere og flere sundhedsfarlig støj. Det er også herfra, vore levnedsmidler i stigende grad henter de tilsætninger af kemikalier og gifte, som forurener vore fødemidler, og det er teknologien, som har bragt os helbredende, men samtidig ødelæggende radioaktiv stråling.

Jeg har i denne opremsning ganske forbigået de mængder af skadelig tobaksrøg, industrien skaffer sig skorstene til hos folketingsmedlemmer og andre mennesker, og som bl. a. ærede medlemmer udsætter ikke blot andre ærede medlemmer, men også andre mennesker for, i offentlige lokaler endda.